

„Daam vikerkarega“

Esimene vaatus. 1. pilt. „Poirelle'i“ meetri Pariisis. Ilusad mannekenid, ilusaim neist Liane. Ärisse tuleb konsul Mirand pr. Marion Duvernois'ga, kellega ta tutvunud kiitrongi restoraanvagnis. Ilus Marion on Poirelle'i lahutatud naine, kes aga oma endise mehe äri ikka veel toetab, tuues talle kaubaravitaajaks oma rikkaid austajaid. Mirand ostab talle Poirelle'i kõige kallima ja kaunima kleidi: valge, suure vikerkarevärvilise lehvikuga. Seda tahab Marion õhtul kanda Kunstimaja ballil, kus tal kohtamine konsuliga. Ballile peavad minema ka mannekenid, et seal kommissidena ja krahvinadena kanda ning demonstreerida Poirelle'i tualette.

2. pilt. Marioni buduaar. Armuline proua läheb uue kleidi ootel ja enne balli veel kord vannu. Vahepeal ilmub Peeter, konsul Mirandi poeg, samasugune eluuees nagu isa, samuti ka Marioniga tuttavaks saanud restoraanvagnis. Martoni pole aimugi, et noor austaja on konsul Mirandi poeg, samuti ei tea Peeter, et isa on ta võistleja. Peeter kutsus Marioni Kunstimaja ballile, kuid muidugi keeldub osav daamtal on ju juba oma ballikavaler.

3. ja 4. pilt. Liane katusekamber emand Cascade'i juures. Liane on kurb. Ta oleks nii meeleldi läinud ballile tolles kaunis valges vikerkarevärvilise lehvikuga kleidis — võib olla oleks naeratanud talle õnn. Kuid kleidi osis rikas kundening Liane'il tuleb minna rohelistes. Ilmub Poirelle'i jooksupoiss ja toob suure kartongis kleidi. Kas meelega või kogemata on ta kartongid vahetanud. Marion on saanud rohelist kleidi ning Liane leiab oma kartongist valge. Marion muidugi sinab, Liane aga riietub kaunisse tualetti õnneaimusega stidames.

5. pilt. Konsul Mirandi noobel kodu. Isa ja poeg valmistuvad minema ballile. Kumbki ei taha sõita Bordeauxsse, kus nende uusim ookeaniaurik Lola Montez algamas oma esimest reisi. Akki tuleb teade, et konsul peab minema tähtsale konventsile. Aga ballil ootab Marioni! Kiiresti lepitakse kokku: ballile läheb isa asemel poeg, pr. Marioniga peab konsuli asemel sel ööl esialgu tantsima Peeter.

Teine vaatus. 6. pilt. Ballisaal Kunstimajas. Maskid, hallikülalised, viimaste hulgas ka juba esimesest vaatusest tuntud mannekenid oma uhketes tualettides. Ka Poirelle ise on platsis. Pea ilmub Peeter, otsides oma isa sõbrannat, et olla talle kavaleeriks. Tunnus: valge kleit vikerkarevärvi lehvikuga. Pea see leidubki. Peeter armub otsekohe Liane'isse, Liane aga tunneb Peetris oma muinasjutu printsi, keda ta näinud kihutatvat ilusas sinises autos ja keda ta ammugi salajias armastab. Kuid ta on kaine mõistusega tütarlaps, ta ei julge ial loota, et niisugune rikas noormees teda tahaks naida. Siit peale algavad nüüd segadused ja arusaamatused, mis kogu teisele vaatusele annavad ta sisu. Neid vaatatajale ette selgitada ja lahti harutada ei oleks mõtet — parem, kui nad talle hargnevad ise sedamööda, kuidas tegevuskäik seda võimaldab. Mainigem vaid nii palju, et suurim arusaamatus Peetri ja Liane'i vahel tekib Liane'i väikese venna Pauli pärast. Peeter kuulub isalt, et Liane armastavat kedagi Pauli — sellest äge armukadedus ja järsk lahkuminek. Tekib sõlm, mille võib lahendada alles

Kolmas vaatus. 7. pilt. Atlantic-liini maja vastuvõturuum Bordeaux's. Liini president on Mirandi isa ja Peetri vanaisa. Samasugune seelikukütt, nagu ta poeg ja pojapoeg. Temagi on kusažil restoraanvagnis tutvunud Marioniga ja seda õnne pidanud tasuma suurte ostudega Poirelle'i äris.

Me kohtame siin kõik peategelased. Konsul ja Peeter on siia sõitnud, et uue laevaliini pidulikust avamisest osa võtta. Poirelle tuleb ja esitab presidentile Marioni tualettide arve. Ja Marion esineb kohalikus teatris kuulsa lavatähena.

Muidugi ei või siin ka Liane puududa. Poirelle on ta tolle kleidi loo pärast vallandanud, peale selle on ta nagu tina tuhka kadunud. Nüüd ilmub see väike manneken siin jälle nähtavale. Tahab Ameerika rännata, Bordeaux's on tal oma pagasiga juhtunud mingi segadus ja seda tuleb ta nüüd õendada. Kokkusaamine Peetriga. Arusaamatused Pauliga lahenevad. Kihlus. Õnnelik lõpp.